

[Alfred Jensen.]

Jensen. (*Munterhed*). Ja, nu ler man, men det skal man ikke gøre, for det viser sig, at alle, der har besøgt Sovjetunionen, må erkende, at de har fået en falsk opfattelse af, hvad der er bygget op i Sovjetunionen, ved at læse de borgerlige aviser og den socialdemokratiske presse herhjemme.

Forholdet er jo det, at man i Sovjetunionen takket være socialismen har løftet den russiske arbejder op fra en træltilværelse til en tilværelse, der kan stå mål med den, arbejderne har i andre lande. Det er en kendsgerning, man ikke kommer uden om. (*Eimer-Jensen*: Det er ikke rigtigt!). Ja, man kan jo prøve at se, hvordan arbejderne havde det i 1917, hvilke forhold de levede under, og sammenligne med, hvad der er skabt nu på det materielle og kulturelle område, så vil man komme frem til en anden vurdering. Det er måske ikke let for hverken den ene eller den anden at tage stilling til rigtigheden af de forskellige ting, der her er nævnt; det er måske heller ikke let for alle at afgøre, om Land og Folk er et løgnagtigt blad, der bringer forkerte informationer. (*Afbrydelse*: Jo!). Nej, det er det ikke, for nu stod det ærede medlem hr. Carl P. Jensen her og forklarede, hvor omfattende en tilslutning socialdemokratiet har, og nævnte, at på smedenes kongres vedtog man en udtalelse, hvorefter man sluttede op omkring socialdemokratiet. Hvorfor glemte det ærede medlem at fortælle, at der var 121 stemmer imod? Hvis det skulle være et korrekt referat, så ved jeg snart ikke, hvad man skal tro om alt det andet, der er sagt. Nej, hold op med den slags fløvsere, og skal vi diskutere sagerne, lad os da diskutere dem på mere reel og saglig vis. Og skal vi så ikke diskutere de problemer, der ligger for, nemlig hvilken lovgivning der skal gennemføres i dette år for at løse de problemer, som danske arbejdere står over for. (*Munterhed*). Der er nogen, der ler; jeg håber ikke, de ler, når de kommer ud og skal tale for arbejderne om det lovgivningsarbejde, der skal gennem-

føres. Jeg håber heller ikke, de fører den tale, man undertiden hører til forsvar for en dårlig politik, der ikke kan forsvares.

Forsvarsministeren (*Poul Hansen*): Jeg har kun en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Ingmar Wagner. Jeg skal ikke komme ind på spørgsmålet om tjenestetiden; den højtærede stats- og udenrigsminister har jo tidligere tilkendegivet regeringens opfattelse med hensyn til dette spørgsmål.

Det ærede medlem nævnte spørgsmålet om forsyningstroppersnes tjenestetid, og jeg synes, det er rigtigt her at sige i anledning af de presseskriverier, der har været fremme, at beslutningen om den 16 måneders tjenestetid for denne kategori ikke er nogen ny beslutning. Man har af forskellige pressemeddelelser og også af det ærede medlems tale kunnet få det indtryk, at det var en ny beslutning. Det er det ikke. Da i sin tid den 18 måneders tjenestetid, som senere blev ændret til 16 måneder, blev gennemført, var det meningen, at alle styrker ved hæren skulle have en sådan tjenestetid, men på grund af vanskeligheder med indkvarteringsforhold og af mangel på befalingsmænd blev det ikke gennemført for forsyningstroppersnes vedkommende. Der blev imidlertid den 1. juli 1955, altså for mere end et år siden, truffet bestemmelse om, at de 16 måneders tjenestetid også skulle gælde for de værnepligtige af forsyningstropperne fra og med det hold, som mødte i november i fjor, altså dem, der nu er tale om, og det er over for mig af generalinspektøren for forsyningstropperne oplyst, at det blev meddelt de værnepligtige ved mødet i november 1955, at tjenestetiden for dem ville blive 16 måneder.

Der kan derfor ikke være tale om, at man kan være overrasket over den forlængede tjenestetid; dette kan højst være tilfældet, hvis man ikke har troet på de meddelelser, man har fået, men det kan forsvarsministeriet i hvert fald ikke have noget ansvar for.